

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 63.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e13732/facsimile.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848.

Beretning

N°. 8.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Indtækt. (Kontor.)

Sluttede derimod den modtagne Anførsel om Kredittens Hensigt hende Foramlingsens Beslutning, saaledes, at den Stemmning for Ministeriet var afværende, anførte jeg det for vidt, at Foramlingen vil erklære, at det er nødvendigt, at den udvalde, hvorved Hans Majestæt Kongen behøvede sig, og fremdeles vil vælge og paa det hede Raade af herre Danmarks Råd. Udvalde (saadanne Tidsskriftsindlæg), hvorunder vi befandt os, under (saadanne nærliggende Forhold, hvorunder Staten kænper, er det fremfor alt nødvendigt, at Folket har et Ministerium, der under det Tilbud, den udvalgte Tilbud, selv om det fulde hvedt at være mindre stærkt, selv om det fulde hvedt, at det Indkomstmæssigt er for fjer.

Man kan vel vide, at det, der skal være længe, det, der skal holde ud, maatte gjenom gaa, og ikke give efter for ethvert Eftersigt Stemmning, det kan ikke fremtræde med sin for Sjælsighed, det man have et langt Fremtid. Mine Herre! Jeg har opstillet Forhandlingerne rigtig, til imidlertid Spørgsmaal om, hvorvidt det nærværende Ministerium har beværet Tilbud i denne Sag ikke komme i Betragtning, da det nærmest her gjælder om Besvarelse af Hans Majestæt Tilbud, en rene personlig Hændelse til ham.

Jeg anførte det imidlertid af stor Vigtighed, at Foramlingen bestemte tilfødsbegier, om den opstiller Ministeriet paa den ene eller den anden Maade, som at Ministeriet kan frende sin Stilling til Ministeriet.

H. V. Hansen: Jeg har med Opsættelse hører til den ærede Ministeres fremkomne og belærende Tale, men forsaavidt som jeg i nærværende Sag skal tage Del, saa jeg dog bemærke, at det fulde være ret Tilbud mellem Regjeringen og Folket, som hvid Udvalgte vi her er tilfælde, saa kommer det an paa, at vi ret forsaar hindeuden, at vi aabent og ærligt udvalde os for hindeuden; og jeg kan derfor ikke nægte, at naar der nu er opstaaet Spørgsmaal om en Ministeres Indsigelse i Kædetning af Thronens Tale, saa vil jeg vel, at den skal indholdes et hjerterligt, et takkende, et tvivlende Ord, men jeg formener ogsaa, at den man indholdes et Alvorord, og derfor tror jeg det ikke tilstrækkelig, at den blot indholdes en saadan Tale eller vel tilgængelige Talemaader, men den man indholdes en Besvarelse af det Regnskab, som er afgaaet for Rigets Stilling. At vi aabent og ligefrem maatte give et Svar derpaa, anførte jeg utvivlsomt. Jeg har derfor fundet saa meget større Ophøveling til at udvalde mig derover, som jeg formoder, at det kan have Indsigelse paa det Helst, der vil blive foretaget paa Ministerens af den Commitee, der videstiftet vil have at udvalde sig herover. (Bifald fra Galleriet.)

Hede: Der er en Tilbud, som er naturlig mellem Regjeringen og Folket. Saadan Tilbud finder ogsaa Sted i Danmark selv under de nærværende tvivlende Forhold; men naar en Minister forlanger saadan Tilbud utvivlsomt udvaldt, som er det formægt forlangt efter de Omstændigheder, hvori vi for Deltagelse befandt os. Jeg har opstillet det Skridt, vi nu ere i Begreb med at gjøre, som et Svar paa Hans Majestæt Giffen til Folket, som en personlig Hændelse til Hans Majestæt Kongen. Det forekommer mig, efterdem jeg har opstillet flere Tale, at de saane i den Formning, at der allerede nu fulde være Tale om at lagge belønte Ordre for Dagen, at udvalde noget Mere, end en blot Stemmning, Kogel, hvori man fulde kunne se en Ret Bestemmelse; men, da jeg anførte det for umuligt, at Foramlingen allerede nu under de nærværende Forhold fulde kunne

udvalde sig herover med fuldkommen Fuldstændighed, formener jeg det nødvendigt, at den man indskrænk sig til at udvalde en saadan Hørlig og Stemmning, som er den bestående og en Røge af Tidsskriftsindlæg hederne og udvalgte den for Thronens For.

Udvalgsministeren: Hvid Ministeriet kan forlange af Foramlingen, det er, at den hødeligt og hødeligt udvalde, om den vil det Gode eller det Andet, om der er Spørgsmaal om en Minister, i hvilken Ministeriets Hved bliver gjort til Ophøveling for Behandling, eller om en Minister, hvori det ikke er Tilfældet. Det er vigtigt, at dette Raad aldeles klart og hødeligt, for at vi ikke fulde berøvet sig til at udvalde den fuldstændige Ophøveling, og for at ikke Spørgsmaalets Betragtning fra et klart Standpunkt skal forenelige Ministeriet. Det var blot i den Hødeling, jeg vilde ønske at klart hvide, for at Ministeriet fra sit Standpunkt fulde kunne vide, i hvad Forhold det stod til denne Minister, og hvorvidt det i samme fulde være Kogel, der vedkom det.

H. V. Hansen: Og det Foramlingen kan forlange af Ministeriet, det er, tror jeg, at det er rede til at udvalde Foramlingen alle de Ophøvelinger, som det er istand til at udvalde. Naar Sagerne ere tagne under endelig Behandling, vil jeg det Spørgsmaal opstaa, hvilke Ophøvelinger og hvilken Underretning Foramlingen maatte ønske.

Lehmann: Jeg skal tillade mig at tilbagefalde i Foramlingsens Grundtrind, at blandt dem, der under den nærværende Diskussion have yttret sig, have flere Talere ligefrem forudsat, at de af Regjeringen forlangte Ophøvelinger skulle meddeles den Commitee, som nu skal udvalde, i Kædetning af Ministerens Tale, medens Andre paa det Bestemte have udvaldt, at dette maatte blive forbeholdt et senere Stadium af Forhandlingerne, og at man paa det nærværende Punkt fulde indskrænk sig til en foreløbig og personlig Hændelse til Hans Majestæt med Udvalgte af den Erkjendtlighed og Tak, hvorpaa Kongen vidstigen har det hødelige Krav, og af de Hørlig, som lese i Nationen. Det er i denne Sagens Stilling, at et Medlem af Ministeriet har yttret, at vi ere villige som pligtige til at afkræve et saadant Regnskab, og jeg kan tilligge, at vi med største Røge vil have indvejet den Dag, da vi fulde saane ligesveer for denne Foramling af Folkets Repræsentanter. Om derimod de Ophøvelinger, hvid Meddelelse Regjeringen ikke modtager sig, fulde meddeles nu eller senere, det er Kogel, som man være overladt til Foramlingen selv efter nærmere Overenskomst, f. U. mellem den Commitee, som vil blive udvaldt, og Ministeren, at afgjøre. Der er altsaa ingenhinde fra Regjeringens Side naaglet alle de Ophøvelinger, der, vel at mærkt, fulde meddeles det Offentlige, og jeg saa tilligge, at jeg ikke kan forsaar, hvad man mener med, at en Meddelelse til en Foramling som denne fulde være forskjellig fra en offentlig Meddelelse. Jeg har altid troet, at hvad der udvalde her, udvalde for det hele Folk, for det hele Europa. Gode der altsaa ei kan udvalde offentlig uden at blive til Afseer for Statens Ved og Vel, kan heller ikke forelægges for denne Foramling. Gode Ministerens Indhold angaaer, da er det Kogel, som ikke kan bestemmes forud ved en Bestemmelse, men man fremgaae af den hele Diskussion. Naar der forevrigt er Tale om, at Regjeringen fordrer Tilbud, behøver det vel et at siges, at Folkets Tilbud er nødvendigt for enhver Regjering, men at det dog først og fremmest er det under foreværende Forhold; det er den første Bestemmelse for, at en Regjering kan være stærkt, jeg kan næsten siges erindre, at den berøder Folkets Tilbud. Derimod er det alderig fulde Regjeringen ind at fordrer Tilbud for sig